

Prezidium Policajného zboru

Národná kriminálna agentúra

špecializovaný tím

✉ Pribinova 2, Bratislava

ČVS: PPZ-507/NKA-FP-BA-2012

Bratislava, 14.10.2013

Úrad špeciálnej prokuratúry

Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky

Štúrova ul. č. 2

812 85 Bratislava 1 5 OKT

UZNESENIE

Podľa § 215 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku s poukazom na 215 ods. 4 Trestného poriadku, trestné stíhanie, ktoré bolo začaté pre trestný čin podplácania podľa § 161a ods. 1, ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., platného a účinného do 01. 01. 2006, na tom skutkovom základe,

že

v presne nezistenom období v roku 2004 pred hlasovaním za tzv. „Zajacove zákony“ (zdravotné zákony, ktorých návrhy do Národnej rady Slovenskej republiky – d'alej len „NR SR“ predkladal vtedajší minister zdravotníctva Rudolf Zajac), na presne nezistenom mieste v budove NR SR v Bratislave na Ulici Alexandra Dubčeka č. 1, osoba vystupujúca ako sprostredkovateľ, konajúca v mene finančnej skupiny Penta, ponúkla úplatok vo forme finančných prostriedkov vo výške 3 milióny slovenských korún [REDACTED] poslancovi NR SR [REDACTED] za to, že v NR SR bude hlasovať za schválenie „Zajacových zákonov“, čo [REDACTED] odmietol, čím by tento poslanec NR SR vykonal svoj mandát v rozpore s článkom 73 ods. 2 a s článkom 75 ods. 1 zákona č. 460/1992 Z. z. Ústavy Slovenskej republiky, pričom uzákonením predložených návrhov zdravotných zákonov si mala finančná skupina Penta zabezpečiť dlhodobý finančný prospech veľkého rozsahu na úkor zdravotníckych zariadení, štátu a občanov Slovenskej republiky

z a s t a v u j e m ,

nakol'ko je nepochybne, že sa nestal skutok, pre ktorý sa viedie trestné stíhanie.

Odôvodnenie

Uznesením vyšetrovateľa špecializovaného tímu Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezidia Policajného zboru bolo dňa 20.11.2012 pod ČVS: PPZ-336/BOK-CA-2012 postupom podľa § 199 ods.1, ods.2 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie vo veci trestného činu podplácania podľa § 161a ods. 1, ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., platného a účinného do 01. 01. 2006 na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti uznesenia.

Vzhľadom k reorganizácii P PZ bol spis administratívne preevidovaný pod ČVS: PPZ-507/NKA-FP-BA-2012. Trestné konanie je vedené špecializovaným tímom Národnej kriminálnej agentúry Prezidia Policajného zboru.

O skutočnostiach odôvodňujúcich začatie trestného stíhania sa vyšetrovacie orgány dozvedeli inak ako z trestného oznamenia a z toho dôvodu bolo začaté trestné stíhanie postupom podľa § 199 ods.1, ods.2 Trestného poriadku. Danými skutočnosťami

odôvodňujúcimi začatie trestného stíhania boli uvádzané skutočnosti svedka [redakcia] zo dňa 6.6.2012 v trestnom konaní pod ČVS: PPZ-5/BOK-CA-2012 vedenom špecializovaným tímom Úradu boja proti organizovanej kriminalite P PZ, v ktorom mu vyšetrovateľka PZ okrem iného položila otázku, či čítať na internete dokument pod názvom ITP GORILA, ktorý bol zverejnený v mesiaci december 2011 na webovej stránke <http://skgorila.tumblr.com/> a následne na ďalších internetových stránkach, ktorou zisťovala aký má názor na tam uvedené informácie z pohľadu [redakcia] poslanca NR SR. Svedok [redakcia] po riadnom procesnom poučení odpovedal:

(citujem) „áno, čítať a musím skonštatovať, že je podľa mňa z väčšej časti pravdivá. O tom, že by bolo v tomto dokumente niečo vyslovene nepravdivé neviem. Môžem len povedať z vlastnej skúsenosti, že mňa ako [redakcia] v čase kedy sa pripravovalo hlasovanie a schvaľovanie tzv. „Zajacových zákonov“, mi jeden známy doniesol lístok s napsaným číslom „3“. Z kontextu rozhovoru som pochopil, že prišiel od zástupcov Penty, bol ich sprostredkovateľ a išlo o zdravotnícke zákony. Trojka znamenala, že mi ponúkajú 3 milióny Sk za hlasovanie za Zajacove zákony. Jednalo sa o zákony ministra zdravotníctva Zajaca, ktoré boli nastavené tak, aby mala Penta zabezpečený zisk, pričom zdravotnícka starostlivosť by podľa týchto zákonov nebola dostupná pre všetkých ľudí rovnako, ale kto si nezaplatí, tak ani tú základnú zdravotnú starostlivosť by si nemohol dovoliť. My v strane sme vykonali analýzu týchto zdravotníckych zákonov a takto sme to zistili, preto sme za tieto zákony nehlasovali. Ja som ponuku úplatku 3 mil. Sk od Penty odmietol a za zákony som nehlasoval. Teda v časti kupovania poslancov je dokument ITP Gorila zrejme pravdivý. Tak ako som dostal ponuku úplatku ja, tak ich dostali určite aj ďalší, najmä nezávislí poslanci, aby sa priklonili na stranu vtedajšej koalície, kde hlavná bola strana SDKÚ.“

Ďalšou listinou dôležitou pre trestné konanie bol následný úradný záznam vyšetrovateľky špecializovaného tímu, ktorá spisovala uvedenú zápisnicu o výsluchu svedka [redakcia] dňa 6.6.2013 s [redakcia]

v ktorom je uvedené, že jej mimo zápisnice o výsluchu svedka [redakcia] povedal, že sprostredkovateľom PENTY, ktorý mu doniesol lístok s ponúkaným úplatkom bol [redakcia]

Na základe uvedených listinných dôkazov bolo začaté trestné stíhanie, aj napriek tomu, že formálna premlčacia lehota trestného činu, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie uplynula a podľa výkladu § 9 ods.1 písm. a) Trestného poriadku trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak je trestné stíhanie premlčané. Začatým trestným stíhaním sa náležíte zisťujú skutočnosti dôležité pre trestné konanie. Je to štadium trestného stíhania, po ktorom je na základe zisteného skutkového stavu vydávané meritórne rozhodnutie. Takýmto rozhodnutím môže byť aj vznesenie obvinenia pre iný trestný čin, ktorý pri zachovaní totožnosti skutku korešponduje s obsahom v začatom trestnom stíhaní. Až potom je možné znova zisťovať lehotu premlčania u konkrétnej osoby, voči ktorej trestné stíhanie smeruje z dôvodov taxatívne uvedených v § 87 ods.2, ods.3, ods.4 Trestného zákona a vo veci meritórne rozhodnúť.

V trestnom konaní bol vypočutý [redakcia] ktorý uviedol, že v danom období, kedy sa mal skutočnosť stať, bol poslancom NR SR v 3. volebnom období, za premiéra Dzurindu. Bol členom politickej strany [redakcia]. Asi od roku 2003 nebola uvedená politická strana v koalícii, nakoľko vznikol spor medzi SDKÚ a niektorými poslancami z politických strán SDKÚ a ANO, pričom sa takto odídení poslanci spojili a vytvorili politickú stranu Slobodné fórum, ktorí programovo nepodporovali koalíciu, ktorá preto nemala dostatok poslaneckých hlasov na presadzovanie zákonov v NR SR. Takisto to

bolo aj v období, keď boli predkladané tzv. Zajacove reformné zákony v roku 2004. Čudoval sa že ich predkladal, keď mal podporu nejakých 70 hlasov. Strana Slobodné fórum si vypracovala za pomocí odborníkov vlastný návrh zdravotníckej reformy, ktorá bola viac krát mediálne zverejnená a prezentovaná. Pred hlasovaním alebo schvaľovaním zákonov sa v danom období schádzali koaličné strany a rokovali o podpore. Kedže kabinet [redakcia] [redakcia]

[redakcia] nemal dostatočnú podporu, hľadali podporu aj v radoch opozície, aj v radoch nezávislých poslancov. Kedže bola koalícia slabá (čo sa týka predpokladaného počtu podporovateľov), určite sa pýtali aj predstaviteľov politickej strany Slobodné fórum, aké zaujmú stanovisko pri predložených zákonoch. Či sa však v tejto súvislosti podplácalo, aby prešli „Zajacove zákony“ nemá o iných vedomost. Zarazilo ho to množstvo „bývalých“ opozičných poslancov, ktorí hlasovali za. Podľa neho je možné pri rôznych stretnutiach odborne presvedčiť možno 1- 2 poslancov, ale kedže zákony prechádzali v počte hlasov viac ako 80, tak si myslí, že to nebolo v poriadku. To je však len jeho dojem, ktorý nevie preukázať.

Ohľadom skutočnosti, ktoré uvádzal už v spomínanom výsluchu u vyšetrovateľky dňa 6.6.2012 uviedol, že to bola reakcia na to, či čítał Gorilu. Nevedel z určitostiou potvrdiť, či to bolo pred, alebo to bolo po hlasovaní o Zajacových zákonoch, keď mu nejaký kolega, asi poslanec ukázal lístok s napísaným číslom „3“. Tak si to pamätá, že v tej dobe sa v parlamente hovorilo o „3-jke“, ale ako si prečítał Gorilu, tak nie je si istý, lebo v Gorile je písané o „2-jke“. Nevedel uviesť, ktorý poslanec mu to mohol povedať, v každom prípade desiatky rozhovorov o podpore zákonov boli, ale nielen pred, ale aj po hlasovaniach. Lístoček mu bol ukázaný len 1 krát. Vie, že sa viac krát s niektorými poslancami bavili aj v laviciach, aj v bufete, teda aj inde keď sa stretli, o tom, koľko to koho muselo stať, ak je toto pravdivé. Nato koľko miliónov beží v zdravotníctve skonštovali, že keď boli náhodou poslanci podplácaní, tak to boli len zanedbatelné čiastky oproti predpokladaným možným ziskom zo zmien v zákone, ktoré sa schválením presadili.

Kedže sa čiastočne o podstatných okolnostiach jeho výpovedí líšila od výpovede zo dňa 6.6.2012, bola mu vyšetrovateľom predložená na nazretie tá časť, kde hovorí o ponuke na úplatok. Uviedol, že v tej zápisnici nie sú presne citované niektoré veci. Strana Slobodné fórum v tej dobe mala okolo 5 %, teda reálne sa mohla dostať po voľbách do parlamentu. Mali vlastné návrhy zdravotníckych zákonov a preto „ludovo povedané“ keby aj, tak neboli vhodný objekt na to, aby im niekto núkal úplatok za Zajacove zákony, ktoré mali sami vypracované. Na to ponúkanie úplatkov sú najlepší ľudia končiaci v politike, teda tí, ktorí už nemajú šancu dostať sa v budúnosti do parlamentu. Preto tam mohli byť v tejto zápisnici nepresnosti, keď u kolegyni vypovedal. Vtedy si dal tieto veci nejak do súvisu, keď si prečítał Gorilu. V tej dobe sa finančná skupina Penta zaujímalá o zdravotníctvo ako jediná, o ktorej vie. Či tam bol z ich strany lobing na presadenie zákonov nevie. Nevie, aké nástroje používali na presadenie zákonov. O tom či bol [redakcia] ich človek nevie, hovorilo sa o tom, aj v novinách o tom pisali. Takže v tom prípade by iný lobing nepotrebovali. Je však pochopiteľné, keď nemala koalícia dosť hlasov, tak nejakým spôsobom koalícia musela tieto hlasys získať. Akým nevie. Zopakoval svoj názor, že sa nedá len tak za nejaké zákony 15 ľudí presvedčiť. Na doplňujúce otázky uviedol, že logika veci hovorí, že podplácanie muselo byť pred prvým hlasovaním, lebo inak by to nemalo význam.

Na otázku, či pozná [redakcia] uviedol, že je to [redakcia]. On ho zoznámil s [redakcia] v roku 2001 a tak sa dostał do politiky. Po tom však ako vzniklo Slobodné fórum, tak tento projekt považoval za nedôveryhodný a už sa otázkam ohľadom politiky pri rozhovoroch využívali. Stretávali sa len na spoločenských akciách. Nikdy sa s ním nestrelol pri presadzovaní nejakého konkrétnego zákona v NR SR, teda taktiež nie v súvislosti so schvaľovaním tzv... Zajacových zákonov“. [redakcia] mu v tejto

súvislosti neponúkal úplatok vo výške 3 mil. Sk, neboli to on, kto by mu doniesol lístok s napísaným číslom „3“ pred hlasovaním v NR SR o Zajacových zákonoch. Keď bol konfrontovaný so skutočnosťami uvádzanými v úradnom zázname vyšetrovateľky, ktorý spísala dňa 6.6.2012, konkrétnie so skutočnosťou, že sprostredkovateľom Penty, ktorý mu mal doniesť lístoček s ponúkaným úplatkombol [REDACTED] uviedol, že to je mylná informácia, [REDACTED] mu pomohol dostať sa do politickej strany [REDACTED] v dobe keď vznikala. Určite vyšetrovateľke nehovoril, že by mu doniesol [REDACTED] ponuku na úplatok.

Čo sa týka skutočností, uvádzaných v úradnom zázname vyšetrovateľky zo dňa 6.6.2013, nepovažoval som za potrebné požiadať príslušné kompetentné orgány o zbavenie mlčalivosti vyšetrovateľky pre účely vykonania jej výsluchu v procesnom postavení svedka. Predmetom dokazovania v trestnom konaní (§ 119 ods.1 Trestného poriadku) sú okolnosti spáchania trestného činu a nie okolnosti jeho vyšetrovania. Tieto by mohli tvoriť samostatný skutok len v prípade, ak by pri vyšetrovaní došlo k zneužívaniu právomoci verejného činiteľa, ktoré by bolo ako trestný čin predmetom trestného stíhania. V spojitosti s výsluchom vyšetrovateľov, resp. policajtov ako svedkov v tej istej veci, či už k obsahu, spôsobu alebo priebehu nimi vykonaných procesných úkonov vo veci, v ktorej pôsobili ako orgány činné v trestnom konaní, Najvyšší súd SR zastáva názor, že takýto úkon nemá povahu právne relevantného procesného úkonu, a preto sa ani nesmie nachádzať v trestnom spise. Postavenie orgánu činného v konkrétnnej trestnej veci je nezlučiteľné s postavením svedka v nej, pretože o tom, akým spôsobom prebiehal úkon trestného konania a aký je jeho obsah svedčí zápisnica o úkone, resp. iná listina o zákonných náležitostach tohto úkonu.

Kedže sa predmetný korupčný trestný čin vyšetruje ex post, nebolo možné iným účinným spôsobom v trestnom konaní zabezpečiť dôkazy o ponúkanej korupcii ako výsluchmi. Bol vypočutý [REDACTED] v procesnom postavení svedka, ktorý uviedol, že nemá čo k veci povedať, bol prekvapený, že bol predvolaný na výsluch. Registroval to obdobie, keď sa schvalovali predmetné zákony, nakoľko médiá špekulovali a prinášali informácie, že by sa niečo takéto mohlo diať. Osobne však o tom nemá žiadne relevantné informácie. Na doplňujúce otázky odpovedal, že pozná mnoho poslancov naprieč celým politickým spektrom. Takisto pozná predstaviteľov finančnej skupiny Penta. Nikdy sa však neangažoval sa schválenie uvedených „Zajacových zákonov“. [REDACTED] poslanca NR SR [REDACTED] pozná od detstva. Nikdy mu však neponúkal v súvislosti z uvedeným hlasovaním v NR SR úplatok vo výške 3 mil. Sk, ani mu nikdy nedoniesol lístok s napísaným číslom „3“ pred hlasovaním o „Zajacových zákonoch“.

V prípravnom konaní boli taktiež vypočutí [REDACTED] a [REDACTED], ktorí sa ku prípadnej koručii nevedeli vôbec vyjadriť, resp. nemali o nej žiadnu vedomosť. [REDACTED] a [REDACTED] boli v reformnom tíme pre uvedenú zdravotnícku reformu. [REDACTED] s osobami z reformného tímu navštevovali jednotlivé poslanecké kluby a uchádzali sa o podporu tým, že ich oboznámovali s obsahom reformy. [REDACTED] diskutoval na túto tému aj s [REDACTED] nakoľko bol [REDACTED] členom politickej strany ANO, nakoľko táto reforma bola v programovom vyhlásení vlády a bola rozhodujúcou súčasťou volebného programu ANO. [REDACTED] pozná, bol v pozadí ANO, ale nepamäta si, že by sa s ním stretol v súvislosti s týmito zákonmi.

Dňa 3.10.2013 bol opäťovne vypočutý [REDACTED] ktorý na položené otázky ohľadom rozhovoru s tým známym v kontexte „doneseného lístka s napísaným číslom „3“, z ktorého pochopil, že prišiel od zástupcov Penty, že bol ich sprostredkovateľom a že išlo o zdravotnícke zákony uviedol, že po hlasovaní o Zajacových reformách poňal podozrenie, že či to nemohla byť taká sonda, či je vlastne ochotný sa o takejto veci vlastne baviť. Nevedel sa už vyjadriť, kde to presne bolo v priestoroch Národnej rady, či to bolo v hornom bufete alebo

dolnom bufete, alebo v reštauračných priestoroch v Národnej rade, keď si k nemu niekto prisadol. Bol to nejaký kolega poslanec Národnej rady. Nevie kto to bol, určite to neboli nikto ani z ich poslaneckého klubu, ani z parlamentného výboru kde pôsobil, ani nikto z mediálne známejších politikov. Nepoznal ho. Prisadol si k nemu a rozprávali sa o bežných veciach, o hlasovaniach, o postojoch k rôznym zákonom a podobne. V rámci toho rozhovoru povedal, že sa koalícia snaží získať podporu zdravotníckych zákonov. Povedal mu, že predmetom budú vlastne nezávislí poslanci a pýtal sa ho, aký je postoj ich politickej strany [redakcia] k tejto veci. Vysvetlil mu, že zdravotnícka reforma bola pre nich principiálna téma, nakoľko mali vypracovanú vlastnú. Čo sa týka toho lístočka, tak už nevie presne ako to bolo, či ten lístoček odniekadiaľ z vačku vytiahol, alebo na nejaký lístoček na stole napisal číslicu „3“. Aspoň tak si pamäta, že to bola číslica „3“, ale od nejakých iných ľudí sa dozvedel, že asi malo ísť o „2“, kedže sa všeobecne rozprávalo o 2-och miliónoch. Pri tom, ako mu ukázal tento lístoček s číslicou „3“ mu povedal, že: „toľkoto sa hovorí, že majú dostať“. Povedal mu, že takýchto príbehov už v parlamente počul, bolo to tam úplne bežné. V tej chvíli nepripisoval absolútne tomu žiadnu mimoriadnu dôležitosť, išlo o bežný rozhovor, akých boli desiatky v parlamente. Po hlasovaní ho napadlo, že toto mohla byť práve tá skúška, či sú ako politická strana [redakcia] ochotní reagovať, alebo nie, teda, či sú ochotní pristúpiť na takúto hru a diskutovať o tom. Po hlasovaní o Zajacových zákonoch, zistil, že prešli spoločnosťou väčšinou, ho napadlo, či to teda neboli pokus o kontakt, resp. návnada. Možno to však bol len obyčajný rozhovor. To že mohol dôjsť od Penty si len vydedukoval, nakoľko sa o tom písalo aj v novinách, že Penta stojí za tými zákonmi. Táto osoba mu nič priamo nepovedala, prosté sa to v parlamentných bufetoch ani nedá. Chodí tam veľa ľudí. Jediné logické vysvetlenie je, že preto mu ukazoval tú číslicu na papieriku. Jej domienka je, že bol to rozhovor na verejnosti, bol to rozhovor vyslovene účelový, chcel ho otestovať, či je ochotný sa baviť o tej téme. Viac si na danom mieste dovoliť nemohol. Kedže reagoval ako reagoval, tak už viacej k ničomu nedošlo. Preto sa domnieva, že mohlo ísť o presondovanie toho, či sa vie s ním baviť o nejakej ponuke. Ak by bol ochotný, tak až potom by vedel zistíť, či to bola ponuka na úplatok, alebo to bola len bežná zvedavosť. Na ďalšie doplňujúce otázky odpovedal, že si uvedomuje, že sú to jeho úvahy, ale konkrétna číslica „3“ znamenala 3 000 000 Sk. Všeobecne sa hovorilo v parlamente o čísliciach na lístočkoch a čo to vlastne znamená.

Treba skonštatovať, že samotná korupcia, pre ktorú je začaté trestné stíhanie sa mala udiť v súvislosti s hlasovaním poslancov v NR SR. Išlo o schvaľovací proces nasledujúcich zákonov:

- zákon č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov;
- zákon č. 577/2004 Z. z. o rozsahu zdravotnej starostlivosti uhrádzanej na základe verejného zdravotného poistenia a o úhradách za služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti;
- zákon č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov;
- zákon č. 579/2004 Z. z. o záchrannej zdravotnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov;
- zákon č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z. z. o poistovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov;
- zákon č. 581/2004 Z. z. o zdravotných poistovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov v jeho novelizovanej podobe.

Legislatívny proces prebiehal v NR SR na schôdzkach č. 26, 31, 32 v dňoch 26.5.2004, 22.9.2004, 21.10.2004. Súčasťou spisu sú aj jednotlivé hlasovania o predmetných zákonoch v jednotlivých čítanach a hlasovania o poznešených návrhoch Poslanec [redakcia] sa pri legislatívnom procese pri treťom čítaní v štyroch prípadoch zdržal hlasovania, v jednom prípade hlasoval za prijatie zákona a v jednom prípade proti. Po vrátení zákonov prezidentom SR na opäťovné prerokovanie Národnej rade SR bol v piatich prípadoch pri hlasovaní neprítomný a v jednom prípade hlasoval proti prijatiu zákona.

Právny zástupca jednotlivých spoločností patriacich do skupiny PENTA, ako aj jej jednotlivých predstaviteľov predložil do vyšetrovacieho spisu právnu analýzu zaoberejúcu sa jednotlivými tvrdeniami, resp. podozreniami, ktoré vychádzajú z údajnej depeše diplomata USA, ktorá bola zverejnená na webovom portáli WikiLeaks, kde z podozrení z podplácania poslancov Národnej rady spájali skupinu PENTA. Predmetná analýza v súhrne poukazuje na Zákon č. 633/2004 Z. z., ktorý v nadväznosti na „Zajacovu“ reformu zdravotníctva upravoval podmienky poskytovania lekárenskej starostlivosti vo verejných lekárňach, ktorým sa umožnilo vydávanie povolení na poskytovanie lekárenskej starostlivosti vo verejných lekárňach aj fyzickým osobám nefarmaceutom a právnickým osobám, ktoré neboli držiteľom povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti pred schválením zákona č. 140/1998 Z. z. Skupina PENTA, vzhľadom na skutočnosť, že rozhodnutie začať podnikať v poskytovaní lekárenskej starostlivosti urobila až po schválení tohto zákona, ani nemala žiadny motív, resp. dôvod podplácať poslancov NR SR na zabezpečenie schválenia údajnej legalizácie franchisingu lekárni.

Podľa § 3 ods.1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. je trestným činom pre spoločnosť nebezpečný čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone.

Podľa § 4 citovaného zákona je trestný čin spáchaný úmyselne, ak páchateľ chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom alebo ak páchateľ vedel, že svojim konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ich spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 16 ods.1 citovaného zákona sa trestnosť činu posudzuje podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný; podľa neskoršieho zákona sa posudzuje len vtedy, ak je to pre páchateľa priaznivejšie.

Podľa § 67 ods.1 písm. d citovaného zákona trestnosť činu zaniká uplynutím premiľacej doby, ktorá je päť rokov, ak je horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody viac ako jeden rok.

Trestného činu podplácania podľa § 161a ods.1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. sa dopustí ten, kto inému v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu priamo alebo cez sprostredkovateľa poskytne, ponúkne alebo slúbi úplatok alebo inú nenáležitú výhodu, alebo z tohto dôvodu poskytne, ponúkne alebo slúbi úplatok alebo inú nenáležitú výhodu inej osobe, potresce sa odňatím slobody až na tri roky alebo peňažným trestom. Podľa ods.2 daného § sa páchateľ potresce odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky, ak spáchal uvedený trestný čin v odseku 1 voči verejnemu činiteľovi.

Objektom trestného činu podplácania je záujem na nestrannom, objektívnom, spravodlivom, osobnými záujmami neovplyvnenom postupe pri obstarávaní veci všeobecného záujmu, teda na ochranu čistoty verejného života.

Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v tom, že páchateľ inému v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu priamo alebo cez sprostredkovateľa poskytne, ponúkne alebo slúbi úplatok, alebo z tohto dôvodu poskytne ponúkne alebo slúbi úplatok inej osobe.

Po subjektívnej stránke sa vždy vyžaduje úmysel.

Vecou všeobecného záujmu sa rozumie záujem presahujúci rámcem individuálnych práv a záujmov jednotlivca, ktorý je dôležitý z hľadiska záujmov spoločnosti. Ide o záujem, ktorý súvisí s plnením verejných úloh, prípadne s uspokojovaním záujmov fyzických osôb a právnických osôb v oblastiach materiálnych, sociálnych, kultúrnych, zdravotných a iných potrieb, ktorý je podstatný z hľadiska záujmov spoločnosti alebo väčšej skupiny osôb. Do tejto oblasti nepatrí záujem, ktorý je výlučne prejavom osobnostných práv alebo povinností fyzickej osoby. Zákonný pojem všeobecného záujmu je na ústavnej úrovni stotožnený s pojmom verejného záujmu, ktorý prináša prospech (majetkový alebo iný) všetkym občanom, alebo mnohým občanom. Verejný záujem je na ústavnej úrovni definovaný v čl. 3 ods.2 ústavného zákona č. 357/2004 Z.z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov ako záujem, ktorý prináša majetkový prospech alebo iný prospech všetkým občanom alebo mnohým občanom.

Medzi úplatkom a obstarávaním veci všeobecného záujmu musí byť súvislosť. Preto musí mať úplatok vzťah k činnosti, ktorá spadá pod obstarávanie veci všeobecného záujmu. Bude tomu tak vtedy, ak prijatý alebo slúbený úplatok má vzťah k činnosti osoby, ktorá vec všeobecného záujmu sama obstaráva, alebo osoby, ktorá pri tom spolupôsobí, napr. vykonáva prípravné alebo pomocné práce.

Úplatok je neoprávnená výhoda spočívajúca v priamom majetkovom obohatení alebo inom zvýhodnení, ktoré dostane, alebo má dostať podplácaná osoba alebo s jej súhlasom iná osoba, na ktorý nemá nárok. Spravidla ide o zvýhodnenie, spočívajúce v priamom majetkovom prospechu, napr. finančnom alebo materiálnom, môže však ísť aj o výhodu iného druhu, napr. protislužbu. Trestný čin podplácania je dokonaný nielen poskytnutím úplatku, ale aj jeho ponúknutím alebo slúbením. V týchto prípadoch sa nevyžaduje, aby podplácaná osoba úplatok prijala. Ponúknutie úplatku je konanie, ktorým páchatel prejavuje ochotu úplatok poskytnúť preto, aby pri obstarávaní veci všeobecného záujmu bolo jeho požiadavke vyhovené. Je ním akýkoľvek, či už výslovny alebo konkludentný návrh na poskytnutie úplatku. Z časového hľadiska môže byť ponuka úplatku formulovaná tak, že k plneniu z nej môže dôjsť okamžite po jej akceptácii, alebo v budúcnosti, a to jak pred obstarávaním veci všeobecného záujmu, ako aj po obstarávaní veci všeobecného záujmu, o ktorú sa jedná. Sľub úplatku je vyjadrenie záväzku úplatok poskytnúť, za to že v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu bude páchatel'ovej požiadavke vyhovené. Sľub smeruje do budúcnia, má sa realizovať až po splnení ďalších podmienok. Oproti ponúkaniu úplatku je sľub spravidla menej konkrétnejší.

Spoločenská nebezpečnosť uvedeného činu spočíva v narušení záujmu spoločnosti na ochrane poriadku vo verejných veciach v súvislosti s výkonom úloh poslanca NR SR, kde by vykonal svoj mandát v rozpore s článkom 73 ods. 2 a s článkom 75 ods. 1 zákona č. 460/1992 Z. z. Ústavy Slovenskej republiky, ktoré sú predmetom všeobecného záujmu.

Ústava SR zákonodarnú moc zakotvuje v piatej hlave v dvoch oddieloch, kde v prvom oddiele piatej hlavy, v čl. 72 až čl. 92 Ústavy SR je zakotvené postavenie NR SR. Ústava SR zakotvuje parlamentnú formu vlády, čo sa prejavuje v ústavnom postavení vrcholných ústavných orgánov SR a ich vzájomných vzťahoch. V sústave ústavných orgánov SR prioritné postavenie patrí Národnej rade SR tak, ako je to obvyklé v parlamentnej forme vlády. Národná rada SR je podľa čl. 72 Ústavy SR jediným ústavodarným alebo zákonodarným orgánom Slovenskej republiky. Národná rada je súčasne v zmysle čl. 2 ods.1 Ústavy SR najvyšším orgánom štátnej moci na území Slovenskej republiky. Z tohto článku Ústavy SR jasne vyplýva, že štátna moc pochádza od občanov, ktorí ju vykonávajú prostredníctvom svojich volených zástupcov. Národná rada SR ako volený orgán reprezentuje suverenitu ľudu. Je primárny štátnym orgánom v republike. Od postavenia Národnej rady SR je odvodzované

postavenie ostatných ústavných štátnych orgánov a predstaviteľov verejnej moci v Slovenskej republike.

Poslanci Národnej rady SR sú volení vo všeobecných, rovných a priamych voľbách tajným hlasovaním. Zákonom SNR č. 80/1990 Zb. o voľbách do Slovenskej národnej rady bol zavedený volebný systém pomerného zastúpenia a tento zostal zachovaný aj v zákone č. 333/2004 Z. z. o voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky. Poslanec SR získava mandát zvolením. Základom zastupiteľskej demokracie je slobodný mandát. Poslanec musí vykonávať svoj mandát osobne. Nemôže jeho výkon zveriť inej osobe. Pre poslancov platí tzv. zákaz imperatívneho mandátu. Podľa čl. 73 ods. 2 Ústavy SR poslanci sú zástupcovia voličov, ale mandát vykonávajú osobne podľa svojho svedomia a presvedčenia a nie sú viazaní príkazmi. Z uvedenej ústavnej diktie vyplýva, že poslanec by nemal prijímať žiadne príkazy, teda ani od politickej strany alebo hnutia, na kandidátke ktorej bol zvolený do Národnej rady SR. Takto koncipovaný obsah poslaneckého mandátu sa v teórii nazýva zákaz imperatívneho mandátu, resp. voľný mandát.

Vychádzajúc z predmetného dokazovania konštatujem, že konanie doposiaľ neznámej osoby, o ktorej vypovedá [REDAKCIJA] nemožno posudzovať ako trestný čin podplácania, ani ako iný korupčný trestný čin, nakoľko úplatok mu neboli slúbovaný, ani nedošlo k ponuke na úplatok. Z kontextu rozhovoru vyplýva, že zo strany doposiaľ neznámej osoby nebola výslovne, alebo konkludentne prejavena ochota úplatok poskytnúť, aby vyhovel jeho požiadavke a zahlasoval za „Zajacove reformy“. Dané konanie nemožno chápať ani ako slúbovanie úplatku, nakoľko neboli vyjadrený záväzok úplatok poskytnúť, ak by poslanec splnil ďalšie podmienky, teda, ak by zahlasoval v rozpore s čl. 73 ods. 2 Ústavy SR. Subjektívne domnenky [REDAKCIJA] o tom, že vlastne mohlo išť o presondovanie toho, či sa vie s ním rozprávať o nejakej ponuke, ktoré si dal do súvisu po hlasovaní o predmetných reformných zákonoch možno v kontexte rozhovoru považovať za logické a to najmä, ak mu bolo povedané, že: „predmetom budú nezávislí poslanci; ďalej po preložení lístočka s číslicou „3“ - toľkoto sa hovorí, že majú dostať“. Ako už ďalej uviedol, ak by bol ochotný sa s ním o tom rozprávať, až potom by zistil, či išlo o ponuku na úplatok, alebo len o bežnú zvedavosť.

Z daného konštatujem, že sa nepodarilo preukázať skutočnosti uvedené v začiatí trestného stíhania, že by osoba vystupujúca ako sprostredkovateľ konajúci v mene finančnej skupiny PENTA ponúkla [REDAKCIJA] poslancovi NR SR [REDAKCIJA] úplatok vo výške 3 000 000 Sk za to, že zahlasuje za schvazenie „Zajacových zákonov“. Po začatí trestného stíhania neboli potvrdené skutočnosti, že by osoba bola sprostredkovateľom finančnej skupiny PENTA, ani to, že táto osoba ponúkala [REDAKCIJA] úplatok. Išlo o dedukcie [REDAKCIJA] ktoré si vyvodil z konania osoby, ktoré je popísané v skutku opísanom v uznesení o záčatu trestného stíhania. Vo všeobecnosti sa skutkom rozumie určitá udalosť spočívajúca v konaní človeka, ktorá môže mať znaky trestného činu (alebo nemusí vykazovať znaky žiadneho trestného činu), a táto udalosť je vymedzená ako skutok v príslušnom akte orgánu činného v trestnom konaní (napr. v uznesení o vznesení obvinenia, v obžalobe, v uznesení o zastavení trestného stíhania, v rozsudku a pod.). Skutkom je teda vždy súhrn opísaných okolností, a nie ich právne posúdenie. Pojem skutok nemožno zamieňať s pojmom trestný čin uvedený v Trestnom zákone (§ 8). Každý trestný čin totiž musí byť skutkom, avšak nie každý skutok je trestným činom, pretože môže išť napríklad o priestupok, iný správny delikt, disciplinárne previnenie alebo o inú udalosť, ktorá nezakladá trestnoprávnu a ani administratívnu zodpovednosť konajúceho.

Prokurátor zastaví trestné stíhanie podľa § 215 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, ak je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa viedie trestné stíhanie. Vyžaduje sa, aby bolo bez

pochybností preukázané, resp. sa predpokladá istota, že sa nestal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania.

Konanie, ktoré popisuje [REDACTED] vo svojich výpovediach sa odohralo tým spôsobom, ako je popísané v uznesení o začatí trestného stíhania, avšak jeho tvrdenie, že sa jednalo o sprostredkovateľa finančnej skupiny PENTA je len jeho dedukciou. Že išlo o ponuku na úplatok bolo jeho logické vysvetlenie udalosti, ktorá však nedospela ani do štátia, ktoré by sa trestnoprávne dalo posudzovať ako ponúknutie úplatku alebo sľubovanie úplatku, čo bolo zistené až následným dokazovaním. Z týchto dôvodov je nepochybné, že na nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Z tohto dôvodu je uznesenie o zastavení trestného stíhania plne o d ô v o d n e n é.

POUČENIE: Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú je možné podať u vyšetrovateľa PZ do troch dní od oznámenia alebo doručenia uznesenia, sťažnosť nemá odkladný účinok.

Vyšetrovateľ PZ:
[REDACTED]

